

...I AQUELLA PISSARRA?

Joan M. Mas

Avui es parla sovint de noves tecnologies aplicades a l'educació, de nous espais educatius, d'innovacions pedagògiques de tot tipus. Precisament d'això tracta bona part d'aquest número de *PISSARRA*.

Del que ja quasi no es parla, però, és d'un element tan entenyable com és la *pissarra* de les nostres aules escolars; tan entenyable i tan important per la seva presència persistent durant tot el període més o menys llarg de formació de cada un de nosaltres.

Des d'una perspectiva intimista i un tant romàntica, i des del record d'unes situacions passades, —sortosament ja superades—, guardam un record per a tu, *vella pissarra*, perquè has estat testimoni inseparable dels nostres anys de llargues estades dins les aules que tu presideixes i perquè ens has facilitat la comprensió de tantes coses i per la teva complicitat en la nostra tasca docent. Des de la teva ubicació preferent, *vella pissarra*, ens has vist créixer a tots, dia a dia. La teva aportació en el nostre procés d'aprenentatge ha estat notable, qui ho podria negar?

Ens has contemplat durant dies i més dies, mesos i anys. Que en podries contar, de coses!

Podries parlar d'aquell infant que per primera vegada i ben a contra cor hagué de separar-se de ca seva per restar a l'escoleta, en un ambient desconegut i amb uns companys també desconeguts encara. (Per això

tu li permeties que dibuixés una estona, perquè s'entretingués).

Ens parlaries de l'ensurt i el tremolor que experimentava a quell al·lotet tímid cada vegada que el mestre deia allò de *Joan, surt a la pissarra*. O d'aquell altre, més eixerit

teu costat, imaginaven el seu futur immediat, la seva incorporació al món del treball; quantes il·lusions i, a la vegada, quants de dubtes es congriaven en aquells moments!

Conceixeriem també -si tu ens ho volguessis contar- els esforços d'aquella senyora, ja gran, que un bon dia va decidir -els seus fills així li feren entendre- que encara valia la pena d'anar a escola per tal d'aprendre a llegir i escriure.

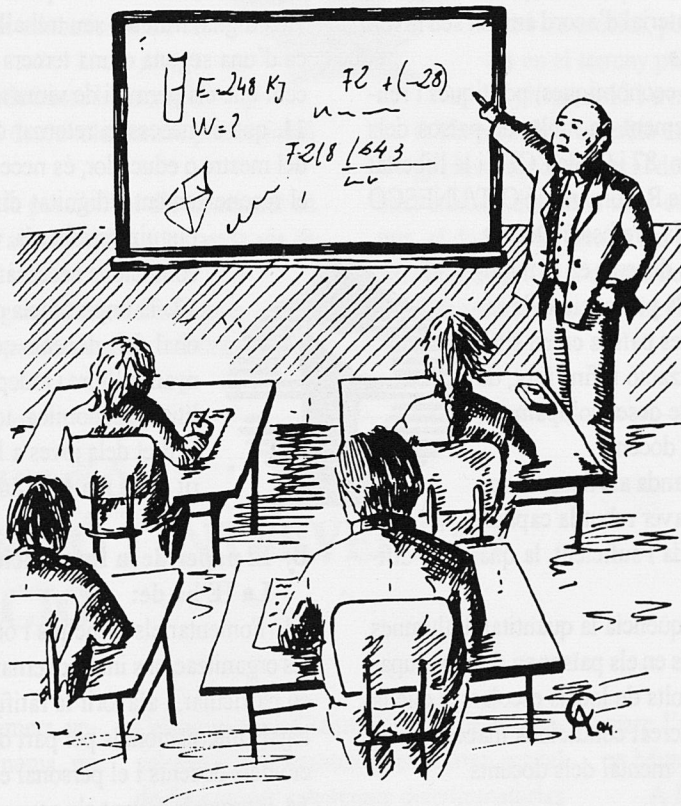
... i tantes i tantes històries.

Avui, però, ja no es parla de tu, *pissarra*. Més aviat es parla de Noves Tecnologies, de programes informàtics, de CD-ROM, de nous espais educatius...

Els petits ordinadors personals de la classe competeixen amb tu per captar l'atenció dels estudiants, tanta és la seva capacitat d'emmagatzemar informacions i de subministrar-les a través de la imatge. Però tu, *vella pissarra*, segueixes presidint les nostres aules, contribuint a la tasca diària dels que

hi acudeixen per formar-se o dels altres que hi són per ajudar a aquesta formació. Ben segur que el teu "disc dur de fusta" guardarà gelosament, a més d'una innombrable quantitat d'informacions i d'imatges de tot tipus, infinitat de vivències personals dels que hem passat tants d'anys amb la teva companyia.

Per tot això, *pissarra amiga*, també et mereixes un lloc en la aquesta *PISSARRA*. □

que, per tal de lluir davant els altres els seus coneixements, sempre era voluntari a l'hora de sortir a resoldre un problema.

Parlaries de les vivències d'aquella adolescent que, a l'hora de sortir a fer el dictat, abans havia de retornar amb urgència d'un dels seus habituals viatges pels camins de la imaginació.

Sabríem d'aquells joves estudiants universitaris que, amb la mirada aparcada al